

Személycserék

*Esttől
reggelig,
az én:
te-sedik.*

*A mi:
ti-sedik,
tízzel
tizedik.*

*A te:
ő-södik,
egész
ősödíg.*

*Lesznek a
ti — ők:
„A”-ról „Á”
idők!*

*Az ő:
én-edik,
ifjan égve,
itt!*

*Ők lesznek:
a mi.
Én, te, ő,
mi, ti, ők —
csak azzá,
ami.*

Régészet

(Hiányzó VI—V—IV. rétegekkel)

*A hetedik (homok) rétegben
üszök nyoma: ős ugatás.*

*Ásd,
ásd ki,
ásd.*

*A legelső (köves) rétegből
összesöpröd a hült helyet.*

*Szedd,
szedd ki,
szedd.*

*A harmadik (sziklás) rétegben
lázálmok nehezéke csügg.*

*Üsd,
üsd ki,
üsd.*

*A 0-dik (meddő) rétegben
se pont, se vég, se tartalom.*

*Mondd,
mondd ki,
mondd.*

*A második (kavics) rétegből
egy kötőjás csak a tiéd.*

*Védd,
védd ki,
védd.*

*A nyolcadik (vizes) rétegben
megleled a jövő időt:*

*döntsd, döntsd ki, döntsd,
öntsd,
öntsd ki,
öntsd!*

Nyompár

*Nyompár.
Benőtte a fű,
be a gyom már.*

*Pedig
két egyenes a föld belső kérgét
itt horzsolta sebig.*

*Itt szakadt föl, itt,
bentire és kintire a
néma világ.*

*Egy fő irány:
függőleges a vízszintesbe
itt fordult át — derékszögig.*

*Most már
kopár
a nyompár.*

*Hány szétesetlen lég-föld-kockatömb
állt itt egykedvűen,
merengve a jövőn?*

*Milyen éles lapok
(összezsúszva és szétgurulva)
mutatnak mind — vakot?*

*— Két mágnes
kétoldalt a véges-végtelenbe
vág-nyes!*

Csendélet

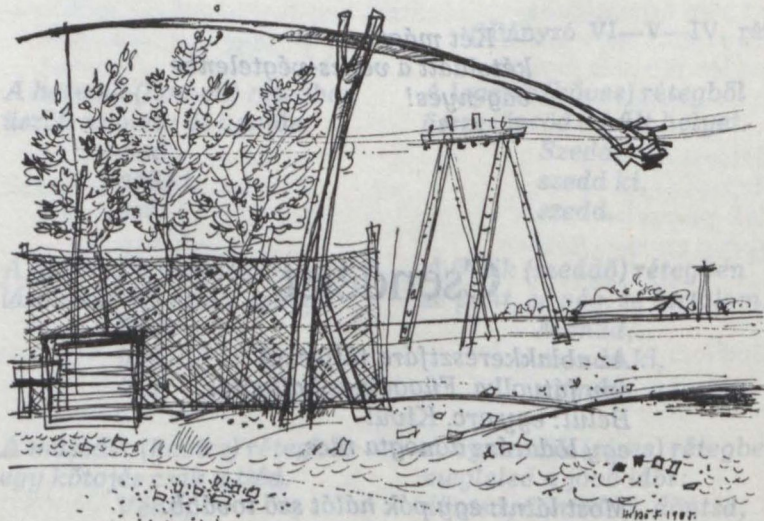
*Az ablakkeresztfára fölfeszül
egy fátjolka. Függeleges hallgatás.
Belül: egy arc. Kívül
egy lódarázs donogta rács.*

*Most látni: egy pók hálót sző tovább.
Mintha mondana valamit az arc.
Ablak csörömpöl. Leröpül a rács.
Fátjolka, mit akarsz?*

Mit jelent, pók, hogy csúrsz csak és csavarsz?
Mit ér, hogy elnémult a lódarázs?

A félelemtől léket kap a ház,
és mélyen elmerül.

Sem kívül, sem belül
— egy arc.

HÉSZÓ FERENC RAJZA